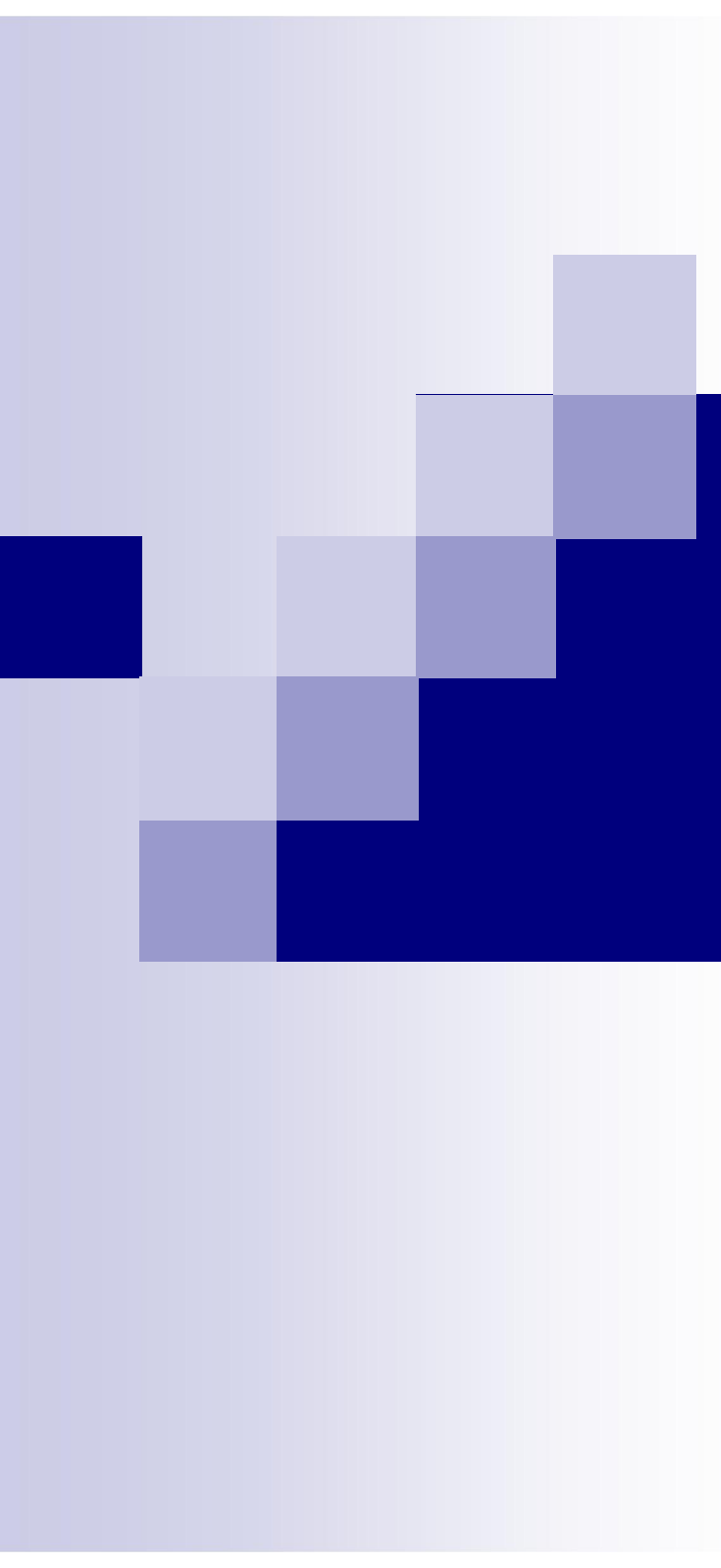

Tratarea Excepțiilor

Ce este o excepție?

- O **excepție** este o eroare sau un eveniment neprevăzut ce poate să apară la rularea unui program.
- Exemple:
 - încercarea de a deschide un fișier ce nu există;
 - depășirea limitelor unui tablou;
 - încercarea de alocare a unui spațiu de memorie ce depășește dimensiunea heap-ului;
 - etc.

Bune practici

- Ce trebuie să avem în vedere într-un program:
 - detectarea unei erori / a tuturor erorilor;
 - transmiterea unor informații ce identifică eroarea către un cod ce se ocupă cu gestionarea unei astfel de situații (*exception handler*);
 - păstrarea stării interne a programului într-o stare validă;
 - evitarea risipei de resurse (de exemplu, *memory leaks*).

Tratarea excepțiilor în C

- Variante de abordare în momentul apariției unei situații de excepție:
 - v1) Afișarea erorilor identificate și continuarea execuției programului.
 - v2) Afișarea erorilor identificate și terminarea programului:

```
scanf("%d", &n);  
if (n > MAX) {  
    printf("Depasire valoare maxima!");  
    exit(1);  
}
```

Tratarea excepțiilor în C

- Pentru identificarea unei situații de excepție trebuie verificate valorile returnate de anumite funcții, cu privire la posibilele erori ce au apărut pe parcursul execuției acestora.
- Exemplu

```
if (scanf("%d %d", &n, &m) != 2) {  
    printf("Valori invalide");  
    exit(1);  
}  
  
...  
float* p = (float *) malloc(sizeof(float));  
if (p == NULL) {  
    printf("Eroare alocare memorie!");  
    exit(1);  
}
```

Tratarea excepțiilor în C

- v3) Utilizând macrodefiniția **assert**. Sintaxă:

```
#include <assert.h>
assert(expresie);
```

- Dacă valoarea *expresiei* este falsă atunci se oprește execuția programului și se afișează un mesaj de eroare ce indică fișierul și linia unde este poziționată macrodefiniția.
- Dacă valoarea *expresiei* este adevărată atunci execuția programului se continuă.
- Avantaj: poate fi dezactivată (temporar) în momentul preprocesării prin adăugarea declarației:

```
#define NDEBUG
```

Exemplu: assert

```
#include <assert.h>
#include <iostream>
```

```
#define MAX 100
```

```
using namespace std;
```

```
int main() {
    int t[MAX];
    int i, n;

    cout << "Introduceti n: ";
    cin >> n;
    assert(n <= MAX);
    for(i = 0; i < n; i++) {
        cin >> t[i];
    }
    return 0;
}
```

Introduceti n: 203

Assertion failed: n <= MAX, file
TestAssert.cpp, line 11

This application has requested the
Runtime to terminate it in an unusual
way.

Please contact the application's support
team for more information.

Exemplu: Clasa Vector

```
class Vector {
private:
    float t[MAX];
    int n;
public:
    Vector(int n);
    int getNrElemente() const;
    void setElement(int i, float val);
    float getElement(int i) const;
    void citire();
    void afisare();
};

Vector::Vector(int n) {
    assert(n <= MAX);
    this->n = n;
    for (int i = 0; i < n; i++) {
        this->t[i] = 0;
    }
}
```

```
void Vector::setElement(int i, float val) {
    if ((0 <= i) && (i < n)) {
        t[i] = val;
    } else {
        cerr << "Index invalid: " << i << endl;
    }
}

float Vector::getElement(int i) const {
    if ((0 > i) || (i >= n)) {
        cerr << "Index invalid: " << i << endl;
        exit(1);
    }

    return t[i];
}
```

Exemplu: Clasa Vector (cont.)

```
int Vector::getNrElemente() const {
    return n;
}

void Vector::citire() {
    int i;
    cout << "Dati elementele vectorului:";
    for (i = 0; i < n; i++) {
        cin >> t[i];
    }
}

void Vector::afisare() {
    int i;
    for (i = 0; i < n; i++) {
        cout << t[i] << " ";
    }
    cout << endl;
}
```

```
void tratareTerminare() {
    cout << "Terminare program!" << endl;
}

int main() {
    int n;

    atexit(tratareTerminare);
    Vector v(2);
    v.setElement(0, 4);
    v.setElement(3, 9);

    v.afisare();

    return 0;
}
```

Se apelează automat la terminarea
programului.
Se pot trata eventualele erori

Dezavantajele tratării erorilor în C

- Secvența de apel al unei funcții ce returnează un cod de eroare trebuie să fie însoțită de foarte multe **if-uri** pentru a trata posibilele erori.
- Dezavantajul major: codul de tratare a erorilor devine dependent, **cuplat** de logica aplicației.

Tratarea excepțiilor în C++

- C++ are un mecanism avansat de tratare a erorilor, codul ce tratează erorile fiind *decuplat de logica aplicației*:
 - Inițial scriem codul ce dorim să fie executat, *apoi, separat*,
 - se scrie codul ce tratează situațiile neprevăzute.
- O **excepție** în C++ este un obiect al unei clase ce este *generat / instanțiat* la apariția unei erori și cuprinde de regulă informații sumare despre cauza erorii.

Generarea și prinderea excepțiilor

- Mecanismul de tratare a excepțiilor presupune:
 - **Suspendarea** execuției funcției curente în momentul în care s-a detectat o eroare, **generarea** unei excepții ce conține informații referitoare la eroare și “**aruncarea**” (`throw`) ei către funcția apelantă.
 - **Reluarea** execuției programului în altă zonă a acestuia, *prinderea* (`catch`) excepției și executarea acțiunilor necesare tratării erorilor.

Exemplu

```
class Vector {
private:
    float t[MAX];
    int n;
public:
    Vector(int n);
    int getNrElemente() const;
    void setElement(int i, float val);
    float getElement(int i) const;
    void citire();
    void afisare();
};

Vector::Vector(int n) {
    this->n = n;
    if (n > MAX) {
        throw out_of_range("Depasire dimensiune
maxima");
    }
    for (int i = 0; i < n; i++) {
        this->t[i] = 0;
    }
}
```

```
void Vector::setElement(int i, float val) {
    if ((0 <= i) && (i < n)) {
        t[i] = val;
    } else {
        throw out_of_range("Depasire limite");
    }
}

float Vector::getElement(int i) const {
    if ((0 <= i) && (i < n)) {
        return t[i];
    } else {
        throw out_of_range("Depasire limite");
    }
}
```

Exemplu (cont.)

```
int main() {  
    int n;  
    Vector v(2);  
  
    try {  
        v.setElement(0, 4);  
        v.setElement(3, 9);  
    } catch (exception &e) {  
        cerr << "Eroare:" << e.what() << endl;  
    }  
  
    v.afisare();  
  
    return 0;  
}
```

OUTPUT:

Eroare:Depasire limite

4 0

Generarea excepțiilor: `throw`

- Aruncarea (generarea) unei excepții se face cu ajutorul instrucțiunii **`throw`**.

- Sintaxa:

```
throw [<expresie>;
```

- Exemplu:

```
throw out_of_range("Depasire limite");  
throw 1;
```

Generarea excepțiilor: `throw`

■ Mod de execuție:

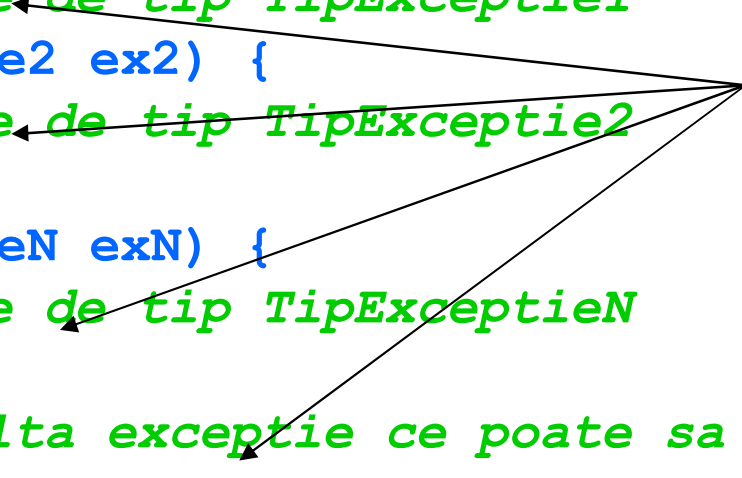
- *se suspendă* execuția funcției curente;
- *se crează* un obiect corespunzător valorii expresiei ce urmează cuvântului `throw`;
- obiectul creat este *returnat* către contextul apelant, chiar dacă el nu corespunde tipului valorii de return a funcției;
- înainte de părăsirea funcției, toate obiectele create local sunt *distruse* (se apelează *destructorii* acestora).

Prinderea excepțiilor: try / catch

- *Recepționarea (prinderea) unei excepții se face utilizând blocul de instrucțiuni **try** / **catch**.*
- **Sintaxa:**

```
try {  
    // secventa de instructiuni ce poate genera exceptii  
} catch (TipExceptie1 ex1) {  
    //tratare exceptie de tip TipExceptie1  
} catch (TipExceptie2 ex2) {  
    //tratare exceptie de tip TipExceptie2  
    ...  
} catch (TipExceptieN exN) {  
    //tratare exceptie de tip TipExceptieN  
} catch (...) {  
    //tratare orice alta exceptie ce poate sa apara  
}
```

Handlere de tratare
a erorilor

A rectangular box containing the text 'Handlere de tratare a erorilor' is positioned to the right of the code. Four arrows originate from the left side of this box and point to the four 'catch' clauses in the code: the first to 'catch (TipExceptie1 ex1)', the second to 'catch (TipExceptie2 ex2)', the third to 'catch (TipExceptieN exN)', and the fourth to 'catch (...)'. This illustrates that each catch clause acts as a handler for a specific type of exception.

Prinderea excepțiilor: `try/catch`

■ Mod de execuție:

- **try** marchează începutul unui bloc de instrucțiuni ce pot genera (arunca) excepții.
- Dacă la execuția unei instrucțiuni este aruncată o excepție, atunci se abandonează execuția instrucțiunilor din bloc și se încearcă (prinderea) identificarea *tipului obiectului aruncat* cu unul dintre tipurile specificat în ramurile **catch**: `TipExcepție1`, `TipExcepție2` etc.
- Dacă se identifică o ramură **catch** pentru care tipul excepției coincide, se va executa secvența de instrucțiuni pentru tratarea acelui tip de excepție.
- În cazul în care tipul excepției aruncate nu coincide cu nici unul din tipurile specificate în ramurile **catch** și există ramura **catch (...)** atunci se vor executa instrucțiunile din acel bloc.

Exemplu

```
class E {
public:
    const char* mesaj;
    E(const char* m) : mesaj(m) { }
};

void f(int n) {
    switch (n) {
        case 1:
            throw 0.5;
            cout << "Instructiune ce nu se va executa";
        case 2:
        case 3:
            throw E("Eroare - n este 2 sau 3");
            cout << "Instructiune ce nu se va executa";
        case 4:
            throw n;
    }
    cout << "Terminare functie f()" << endl;
}
```

```
int main () {
    int n;

    cin >> n;
    try {
        cout << "Executam functia f(" << n << ")\n";
        f(n);
        cout << "Executie terminata cu succes" << endl;
    } catch (double n) {
        cerr << "Tratare eroare de tip double: " << n;
    } catch (E e) {
        cerr << "Tratare eroare de tip E: " << e.mesaj;
    } catch (...) {
        cerr << "Tratare eroare necunoscuta";
    }

    return 0;
}
```

Exemplu (cont.)

OUTPUT:

n=1

Executam functia f(1)

Tratare eroare de tip double: 0.5

n=3

Executam functia f(3)

Tratare eroare de tip E: Eroare - n este 2 sau 3

n=4

Executam functia f(4)

Tratare eroare necunoscuta

n=5

Executam functia f(5)

Terminare functie f()

Executie terminata cu succes

Potrivirea excepțiilor

- La aruncarea unei excepții, se caută cel mai “apropiat” handler în raport cu ordinea în care aceștia apar în cod.
- La găsirea unei potriviri, căutarea se oprește.
- Polimorfismul funcționează și în acest caz.
- E indicat să prindem o excepție prin referință sau să folosim pointeri pentru *a evita apelul constructorului de copiere*.

Specificarea excepțiilor generate

- Pentru a specifica faptul că o funcție generează numai *un anumit set de excepții*, de anumite tipuri, utilizăm sintaxa următoare:

```
tipr numeFuncție(lista_parametri)
    throw (TipE1, TipE2, ..., TipEn) {
}
```

- Dacă dorim să specificăm că o funcție *nu generează nici o excepție* atunci folosim următoarea sintaxă:

```
tipr numeFuncție(lista_parametri) throw () {
}
```

Exemplu

```
void f(int n) throw (double, E, int) {  
    switch (n) {  
        case 1:  
            throw 0.5;  
            cout << "Instruciune ce nu se va executa";  
        case 2:  
        case 3:  
            throw E("Eroare n este 2 sau 3");  
            cout << "Instruciune ce nu se va executa";  
        case 4:  
            throw n;  
    }  
}
```

Excepții netratate

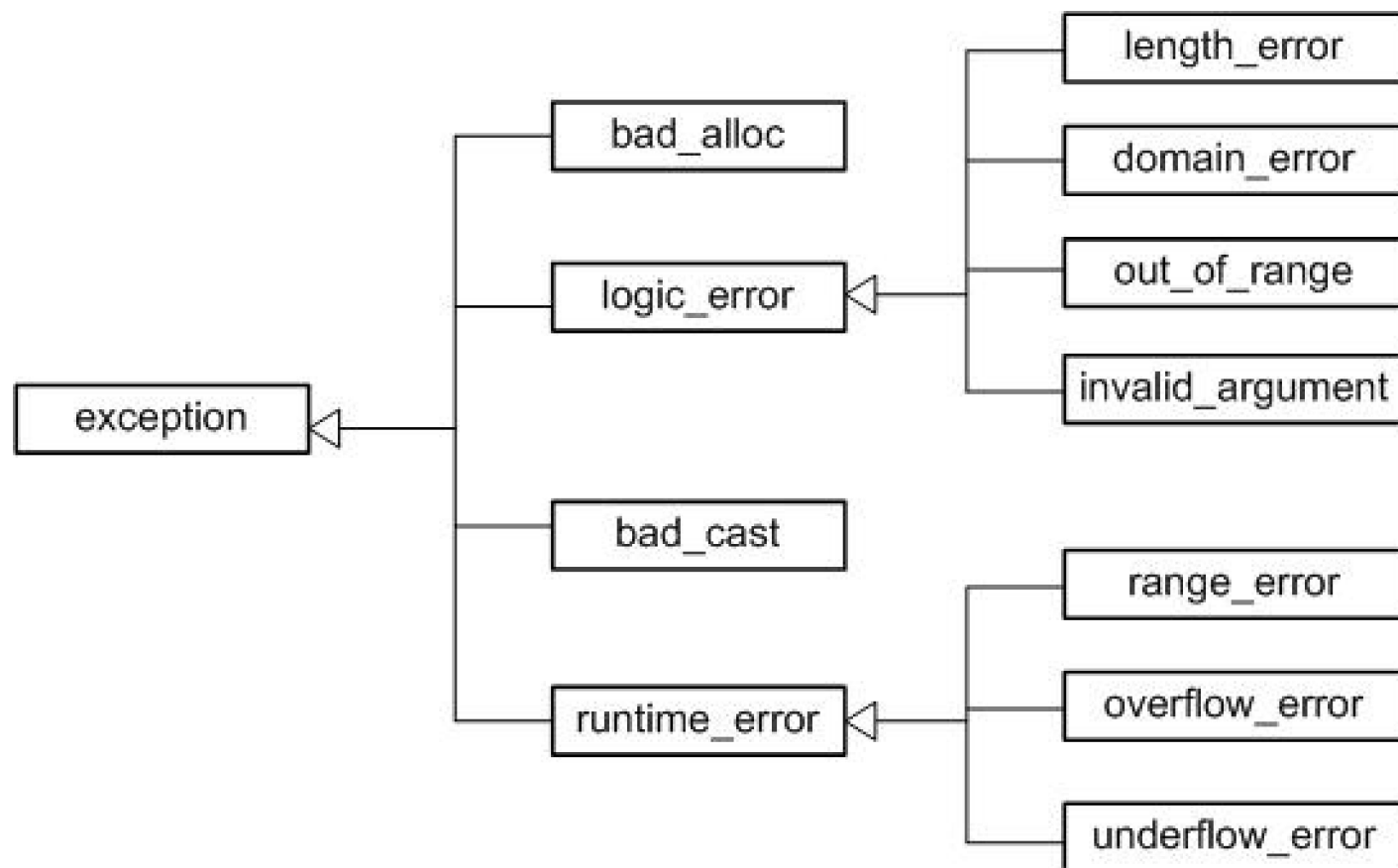
- Dacă un bloc `try / catch` *nu tratează (nu prinde)* un anumit tip de excepție, atunci excepția respectivă *este aruncată* către contextul superior.
- Dacă o excepție *nu e tratată* de nici un handler, se va apela funcția `terminate()`, ce apelează la rândul său `abort()` – ieșirea din program.

Rearuncarea unei excepții

- Dacă se dorește *rearuncarea* unei excepții prinse către contextul superior atunci se folosește clauza **throw** fără nici un argument.
- De obicei, atunci când nu suntem interesați de cauza excepției, ci doar dorim eliberarea resurselor, folosim clauza **catch(...)** pentru a prinde excepția, eliberăm resursele și apoi o aruncăm mai departe:

```
try {  
    //instrucțiuni ce pot genera excepții  
} catch(...) {  
    //eliberare resurse  
    throw;  
}
```

Tipuri de excepții predefinite

Tipuri de excepții predefinite

- Din clasa `exception` sunt derivate două clase, `logic_error`, pentru raportarea erorilor în logica internă a programului, ce pot fi prevenite înainte de execuția programului și `runtime_error`, pentru raportarea erorilor ce pot fi detectate numai în timpul execuției programului.
- Principalele clase derivate din `logic_error` sunt următoarele:
 - `domain_error` – raportează violarea unei precondiții;
 - `invalid_argument` – argument invalid pentru o funcție;
 - `length_error` – un obiect cu o lungime mai mare decât NPOS (valoarea maximă reprezentabilă);
 - `out_of_range` – în afara domeniului;
- `bad_cast` – operație *dynamic_cast* eronată;
- Principalele clase derivate din `runtime_error` sunt următoarele:
 - `range_error` – violarea unei postcondiții;
 - `overflow_error` – operație aritmetică eronată (depășire);
- `bad_alloc` – eroare de alocare.

Temă

- Implementați clasa **Cantar**. Un cântar are o capacitate maximă admisă. Dacă se încearcă cântărirea unui obiect ce depășește cu maxim 10% greutatea maximă admisă se va genera excepția **AvertismentDepasireGreutate** iar dacă se depășește și această limită, se va genera eroarea **DepasireGreutate**.
- Implementați clasa **Stiva** implementată sub forma unui tablou alocat dinamic. Gestionati excepțiile ce pot apărea.

Bibliografie

- <https://www.linkedin.com/pulse/ariane-5-rocket-launch-failure-do-one-line-computer-code-dahlberg/>
- <https://softwareengineering.stackexchange.com/questions/149888/what-was-the-historical-impact-of-ariane-5s-flight-501>
- <http://sunnyday.mit.edu/accidents/Ariane5accidentreport.html>
- <https://www.modernescpp.com/index.php/c-core-guidelines-rules-to-error-handling>
- <https://www.bogotobogo.com/cplusplus/exceptions.php>